

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 22. Janissarorum Dux cum copiis suis urbem ingressus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæc. XVI. dam urbis possessionem nonnisi quatuor
A.C. 1522. Janissarorum millia introducantur. Præ-
terea ne cui contumelia vel injuria
inferretur, Turcarum exercitus ab urbe
mille circiter passus recedat. IX. De-
nique in datæ fidei pignus Magnus Ma-
gister viginti quinque Equites Solima-
no obsides tradat, quos inter duo sint
magnæ Crucis Equites, præter viginti
quinque ex præcipuis urbis civibus.

§. XXII.

*Janissarorum Dux cum copiis suis
urbem ingressus.*

Jacq. de
Bourbon.
p. 681.

His pactionibus die vigesima Decem-
bris utrinque firmatis obsides pro-
missi ad Turcarum castra pervenerunt,
eodemque tempore summus prætoria-
næ militiæ Dux, quem Janissarorum A-
gam vocant, cum militum centuria ur-
bem ingressus, illius possessionem cepit.
Quinta post signatas conditiones die
quidam Janissari Rhodum ingressi, suos-
que socios visuri, quasdam domus ex-
pilabant, ac aliqua ex iis, quæ in na-
ves portabantur, diripiebant; necnon
potissima Christianorum templo ingressi
ea profanabant, quinimo in Equitum
valetudinarium involantes convivalia
ex argento vasa aufferebant; verum
conquerente desuper Magno Magistro
Achme-

Achmetes Bellidux Janissarorum Præ-
fecto significari jussit, eum vitæ pericu-
lum subiturum, ni a militibus suis abla-
ta restituerentur, moxque coercita est
Turcarum insolentia.

Sæcul. XVI.
A. C. 1522

§. XXIII.

*Officiosa salutatio Magni Rhodiorum
Magistri Solimano exhibita.*

Præterea Achmetes Liladamo Magi-
stro collocutus significabat, quod
Sultanus peroptaret ejus alloquio frui,
proin insalutato eo inde non recederet.
Ergo postera die Magister Sultani ten-
toria accessit, sed diu expectare jussus,
tandem circa vesperam vocatur, ac post-
quam tam ipse quam ejus Equites illum
comitantes pretiosis omnino vestibus
induebantur, ad alloquium admittitur,
quem Sultanus honorifice ac perbe-
nigne habuit, atque etiam, ne de prin-
cipatus amissione inani mœrore, cum
hæc fortunæ ludibria essent, confice-
retur, hortatus est, simulque eum sum-
morum honorum pollicitationibus sol-
licitavit, ut ipsi adhæreret, quandoqui-
dem ita desertus a Christianis Principi-
bus fuisset. Liladamus vero gratiis
Sultano actis, vinci, inquietabat, fortunæ
est, sed a tanto Principe victum esse,
mihi honori potius quam ignominiae du-

co;